

loven, end hvis han fik Lov til at bevæge sig ganske frit ved at arbejde med private Midler.

Der er baade af det ærede Medlem Hr. Hauge og af det ærede Medlem Hr. Rode særlig gjort opmærksom paa, at der i „Berlingske Tidende“ forleden Dag fandtes en lang Artikel af Dr. Erik Faber, som skulde tale til Fordel for Dr. Hindhede. Men hvad er det nu, Hr. Faber siger i denne Artikel? Han siger, at den omtalte Person er stødende og ikke altid helt loyal i den Maade, paa hvilken han optræder, han braser frem i Tide og Utide, og han er i en utrolig Grad usmageligt selvforherligende. Det maa man dog sige er i alt Fald en betinget Ros. Men det, Dr. Faber slutter med, er en frygtelig Udtalelse, som jeg ikke forstaar, han kan fremsætte, nemlig at naar Ernæringslaboratoriet en Gang er oprettet, maa det blive ved med at gaa sin Gang. Vi er her inde paa et meget farligt Punkt i Lovgivningen. Naar disse aarlige Tilskud først er sluppet ind, er de ikke til at blive af med igen.

Trods alle de foreliggende Erklæringer vil jeg paastaa, at Dr. Hindhedes Arbejde paa saa mange Felter har været skadeligt, at man maa fraraade Tinget at gaa med til disse Bevillinger. Vi ved jo, hvorledes hans Svovlsyringdrama i Sommer ganske løb ud i Sandet, der blev ikke noget som helst ud af det. Det ærede Medlem Hr. Rode oplæste en Erklæring fra Overlæge Saugmann, men jeg tør paastaa, at hele Dr. Hindhedes Teori om Kostforplejningen paa vore Tuberkulosesanatorier møder og ogsaa fra Saugmanns Side mødte en stærk Modstand, og meget af det Arbejde, som vore Sanatorier har bygget op gennem deres Kostforplejning, vilde sikkert være ødelagt, om Dr. Hindhede havde faaet nogen som helst Indflydelse paa Kostforplejningen ved vore Tuberkulosesanatorier.

Sidst, men ikke mindst tror jeg, vi alle husker, hvorledes Hr. Hindhede, den Gang vi var under de skrappe Ernæringsforhold, gik til at ville gennemføre en autoriseret Mælkeforfalskning. Jeg mener, at denne Mælkeforfalskning stempler Hr. Hindhedes hele Arbejde, saaledes at vi ikke kan være med til at støtte de Foretagender, som han stiller sig i Spidsen for, og overfor hvilke vi maa nære den højeste Grad af Mistænksomhed. Vi har, som det blev nævnt af den sidste ærede Taler, Steins Laboratorium, vi har Hindhedes Laboratorium, og vi har Universitetets hygiejniske Laboratorium. Og Universitetets hygiejniske Laboratorium er det Sted, hvor man nøgtern og roligt kan faa de

forskellige Spørgsmaal overvejet. Det forekommer mig ganske ukorrekt, at der er ikke mindre end tre Steder, hvor der arbejdes med det samme, nemlig hos Hr. Hindhede, hos Hr. Stein og paa Universitetets hygiejniske Laboratorium. Jeg vil derfor med det ærede Medlem Hr. Hauge meget tilraade, at disse Spørgsmaal bliver taget op til en samlet Overvejelse, og at Bevillingerne — hvad enten det bliver til Hr. Stein eller til Hr. Hindhede — samles paa eet Sted og anvendes til at støtte det Sted, hvor vi kan faa en rolig, saglig og ikke fanatisk Afgørelse af det vigtige Levnedsmiddelspørgsmaal.

Fraenkel: Jeg maa tilstaa, at jeg ser noget anderledes paa Dr. Hindhedes Virksomhed end min ærede politiske Meningsfælle, som nu talte. Det er jo et Spørgsmaal, som har mange forskellige Sider. Der er først den finansielle Side. Den har fra Statens Synspunkt ikke synderlig Betydning, og jeg beklager meget, at Bevillingen foreslaas sat ned fra 35 400 til 29 000 Kr.; men det har man altsaa kunnet opnaa Enighed om i Finansudvalget. For Dr. Hindhede og hans Institut har den finansielle Side derimod stor Betydning, og derfor synes jeg, at hvis man overhovedet tillægger denne Virksomhed nogen Værdi — og det har jeg Indtryk af, at selv de ærede Talere, som har talt imod Bevillingens Forhøjelse, har gjort —, skulde man under Hensyn til den ringe finansielle Betydning, det har for Staten, og den store Betydning, det har for Instituttet, ikke gaa til denne forholdsvis store Nedsættelse.

Den videnskabelige Side af Sagen har jeg ingen Forudsætninger for at kunne udtale mig om, men de Navne, der er nævnt paa Dr. Hindhedes Side, beroliger mig fuldstændigt i saa Henseende, selv om de ikke gaar med Dr. Hindhede til Grænsen af hans Fordringer. Det er nemlig ikke det, det egentlig kommer an paa, thi en Specialist kræver som Regel mere end almindelige Mennesker, ogsaa Fagfæller af ham, kan gaa med til; deri ligger ikke nogen Undervurdering af Specialvidenskabens eller dens Resultaters Betydning.

Men der er ogsaa andre Sider af Sagen, som er overordentlig betydningsfulde. Dr. Hindhedes Virksomhed har en stor national-økonomisk Betydning, og den har ogsaa en stor etisk Betydning. Der kan slet ingen Tvivl være om, at man i dette Land ikke alene spiser for meget, men navnlig tillægger Maden en meget for stor Betydning. Jeg er ikke Asket, og jeg er heller ikke